

der er Livsglædens og Arbejdslystens evigt sprudlende Kilde.

Den ubemidlede Del af Befolkningen i Hovedstaden har det nærmest liggende Krav at faa Adgang til Forestillinger, som bør gives i alt Fald en Dag i hver Uge til billige Billetpriser. Ogsaa dette bør saavel for Skuespils som for Operas (og Ballets) Vedkommende være et Led i Nyordningen til Glæde og Opbyggelse for Befolkningen og til Ære for et demokratisk Samfundsstyre.

I Henhold til det her anførte vil Mindretallet kunne slutte sig til det af Mindretallet under Nr. 3 fremsatte Ændringsforslag.

Et *tredie Mindretal* (Johs. Fog-Petersen, Mads Larsen og Simonsen) nærer den Opfattelse, at det er paatrængende nødvendigt at foretage en grundig og endelig Forandring af det kongelige Teaters Forhold. Mindretallet finder den nuværende Ordning paa det af Staten drevne Teater, hvor de tre Kunstarter: Skuespil, Opera og Ballet er samlede under samme Tag og spiller paa samme Scene, baade kunstnerisk og økonomisk uforsvarlig. Mindretallet hilste derfor med Glæde det af Undervisningsministeren fremsatte Forslag om en *Adskillelse* af Operaen og Balletten fra Skuespillet. Naar det alligevel ikke har kunnet tiltræde Forslaget om det nuværende Casino-Teaters Omdannelse til et Operahus og Opførelse af en mindre Scene for Skuespillet, skyldes det følgende Grunde. Mindretallet maa mene, at Casino-Teatret neppe vilde kunne blive et fuldt ud tilfredsstillende Operahus. Mindretallet indser endvidere ikke Nødvendigheden af, at der opføres en mindre Scene for Skuespillet. Hertil kommer, at Mindretallet afgjort nærer Betænkelighed ved de Udgifter for Statskassen, som vil flyde af Opførelse og Drift af et Operahus og en mindre Scene for Skuespillet.

Mindretallet har heller ikke kunnet tiltræde det Forslag om Etablering af en

Dobbeltscene i det kongelige Teater, som, efter at det saakaldte Casino-Projekt var lagt til Side, er blevet behandlet i Udvalget. En Del af de Vanskeligheder, den nuværende Drift af det tredobbelte Teater medfører, vil formentlig ogsaa vise sig selv om Teatret faar to Scener. Hertil kommer, at de scenetekniske Fordele ved Dobbeltscenen efter sagkyndiges Sigende vil være smaa, der vil saaledes ikke spares teknisk Personale. Og endelig vil Dobbeltscenens Etablering og Drift byrde Statskassen med endnu større Udgifter end det saakaldte Casino-Projekt. Mindretallet ønsker i Anledning af de to forannævnte Projekter i Almindelighed at bemærke, at det staar fremmed overfor den Tanke, at Staten skal opføre et nyt Teater i Hovedstaden.

Mindretallet har imidlertid med Interesse bemærket, at Undervisningsministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget om det kongelige Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus har udtalt følgende:

„Hertil kommer som et Fremtidshensyn, der ikke bør overses i denne Forbindelse, at en gennemført Deling som den her foreslaaede til enhver Tid vil muliggøre en Overgang til privat Drift af Opera og Ballet, hvis en saadan af finansielle Grunde maatte anses for nødvendig, samtidig med at Skuespillet — navnlig den danske dramatiske Litteratur fra Holberg til Nutiden — opretholdes som Statsdrift paa det samme Sted, hvor nu i over 170 Aar den danske Skuespilkunst har været udøvet til Belæring og Udvikling af Folket“.

Mindretallet mener, at Tiden nu er inde ikke blot til *Adskillelse af Skuespillet fra Opera og Balletten, men ogsaa til at lade Operaen og Balletten gaa over til anden Drift end Statsdrift*. Hvis man overhovedet kan tale om Statens Pligt til at drive et Teater, kan det efter Mindretallets Opfattelse kun gælde Skuespilscenen. Mindretallet foreslaar derfor, at det nuværende kongelige Teater — Holbergs og Oehlschlägers Teater — ombygges til en Scene